

Á MESA DO PARLAMENTO

O Grupo Parlamentar de **En Marea**, por iniciativa do seu deputado **Manuel Lago Peñas** e a través do seu voceiro **Luís Villares Naveira**, ao abeiro do disposto no artigo 160 do Regulamento da Cámara, presenta a seguinte **Proposición non de lei para o seu debate en Pleno**.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A pobreza laboral debería ser un oximorón, pero non o é. É cada vez menos.

A triste figura da persoa que traballando é pobre, que pensábase quedara atrás na parte máis escura da nosa historia, volve a estar presente na actualidade.

Durante décadas foron conceptos incompatibles, unha persoa con traballo non era pobre, porque os pobres eran en todo caso os excluídos do mercado laboral.

Agora, grazas á xestión neoliberal da gran recesión, por culpa da devaluación salarial, da desigualdade, da precariedade laboral, o traballo por horas, o traballo en actividades de baixo valor... volve haber traballadores pobres en Galicia e no Estado.

Pobreza laboral que se pode medir. Cos datos de Eurostat están en situación de risco de pobreza laboral o 13,1% das persoas con traballo en España, a taxa máis alta dos 28 países da Unión Europea, só por detrás de Romanía.

Son datos de 2015 e, polo tanto, tendo en conta que o volume medio de ocupados dese ano foi de 18 millóns de persoas, as persoas traballadoras en risco de pobreza chegan a case 2,5 millóns. Utilizando a mesma porcentaxe para Galicia, en 2015 houbo de media 1.017.000 persoas ocupadas e, polo tanto, as persoas con traballo en risco de pobreza son case 140.000 no noso país.

Pobreza laboral vinculada aos baixos salarios e á precariedade laboral, ás persoas que rotan entre o desemprego e o traballo temporal, a tempo parcial ou só a ter acceso a un emprego uns meses ao ano.

Cos datos da Axencia Tributaria sabemos que no ano 2015 en Galicia traballaron nalgún momento do ano 1 millón de persoas como asalariadas, con elevadas diferenciais entre os ingresos obtidos por cada grupo.

En concreto, 185.000 persoas cobraron menos da metade do Salario Mínimo Interprofesional. Outras 126.000 ingresan entre a metade e o SMI, de tal forma que 311.000 persoas que traballaron como asalariadas en Galicia gañaron menos que o SMI de 2015.

Nese ano, o SMI estaba en 645,20 euros brutos ao mes, unha cifra que logo de descontarlle a cotización á Seguridade Social sitúase por baixo dos 600 euros mensuais.

Polo tanto, o 31% das persoas que traballan como asalariados en 2015 están por baixo do limiar da pobreza: 1 de cada 3 son traballadores pobres, porque non poden vivir de modo independente cos ingresos derivados do seu traballo.

Outra fonte estatística oficial que permite medir con precisión a pobreza laboral en Galicia e o decil salarial que proporciona a Enquisa de Poboación Activa (EPA).

Para o ano 2015 o IGE estima que o 10% dos asalariados con menores ingresos cobran un salario de 434 euros brutos en 12 pagas, isto é, 372 euros en 14 pagas. A diferenza dos datos da Axencia Tributaria estes son ingresos en media anual, traballando todos os meses do ano.

O segundo decil con menos ingresos ten un salario medio de 827 euros/mes brutos en 12 pagas, isto é, 708 euros mes antes dos descontos.

Polo tanto, o 20% dos asalariados galegos son traballadores pobres: 1 de cada 5 non pode vivir co seu salario.

Aínda hai un terceiro decil que bordea a pobreza laboral, porque outro 10% ten de ingresos medios 1.088 euros/mes brutos en 12 pagas, que equivalen a 932 euros/mes brutos, que despois das cotizacións e impostos se sitúan no entorno dos 850 euros/mes, unha cifra que bordea o limiar da pobreza.

A análise da composición do decil 1, os que menos cobran, fai unha radiografía precisa das razóns que están detrás da pobreza laboral: o 80% do decil está composto por mulleres, o 92% traballa a tempo parcial, o 47% ten menos de 39 anos, o 95% é español ou ten dobre nacionalidade, o 50% ten educación primaria, o 94% traballa nos servizos, o 97% está no sector primario, o 51% ten un contrato temporal.

A análise dos decis inferiores dános idea de quen sofren máis a desigualdade. As coordenadas que os definen son o traballo a tempo parcial, en sectores dos servizos de baixo valor engadido, prestados fundamentalmente por mulleres, na súa maioría novas, que traballan en empresas do sector privado de pequeno tamaño, cun contrato temporal, con moita rotación e, polo tanto, con carreiras profesionais curtas.

Polo exposto, o Grupo Parlamentario de En Marea presenta seguinte Proposición non de lei:

O Parlamento galego insta a Xunta de Galicia a elaborar unha estratexia contra a pobreza laboral, consensuada con empresarios e sindicatos, que remova as causas que están detrás dunha situación inaceptable.

Santiago de Compostela, 2 de marzo de 2017.

Asdo.: Manuel Lago Peñas

Asdo.: Luís Villares Naveira

Deputado do G.P de En Marea

Voceiro do GP de En Marea

